

Ta informativni list je bil pripravljen v sodelovanju s Svetom notariatov EU (CNUE).

1 Kako se sestavi razpolaganje za primer smrti (oporoka, skupna oporoka, dedna pogodba)?

Razpolaganje za primer smrti se lahko izvede na tri načine: (a) z oporoko – ki je lahko skupna oporoka med zakoncema, znana kot *unica carta* –, ali (b) s tajno oporoko, ki jo oporočitelj ali notar deponira pri sodišču, če ni nobene od teh oporok, pa (c) se premoženje razdeli v skladu z zakonom (zakonito dedovanje).

V oporoki se lahko določi razpolaganje s celotnim premoženjem ali njegovim delom. S premoženjem, ki ni zajeto v oporoki, se razpolaga v skladu z zakonom. Oporoke lahko vključujejo razpolaganje na podlagi univerzalnega pravnega nasledstva, ko lahko oporočitelj zapusti svoje celotno premoženje eni ali več osebam (tj. dedičem), in razpolaganje na podlagi singularnega pravnega nasledstva, pri čemer se osebe, ki dedujejo na tej podlagi, imenujejo volilnojemniki.

2 Ali mora biti razpolaganje overjeno in na kakšen način?

V petnajstih dneh od datuma oporoke notar sestavi zaznamek o vpisu in oporoko registrira pri direktorju javnega registra. Tajne oporoke lahko oporočitelj sestavi pred sodnikom ali mirovnim sodnikom, ki odloča na civilnem sodišču (nepravdni oddelek); lahko se tudi osebno izročijo notarju, ki mora v štirih delovnih dneh po prejemu oporoko predložiti v hrambo sodnemu tajniku civilnega sodišča (nepravdni oddelek).

3 Ali je svoboda do razpolaganja za primer smrti omejena (npr. z nujnim deležem)?

Civilni zakonik določa nujni delež. To je pravica do dela pokojnikove zapuščine, ki ga mora preživeli zakonec po zakonu rezervirati za pokojnikove potomce. V skladu s členom 616 civilnega zakonika znaša nujni delež, ki je rezerviran za vse otroke, ne glede na to, ali so spočeti ali rojeni v zakonski zvezi ali zunaj nje ali posvojeni, eno tretjino vrednosti zapuščine, če so otroci največ štirje, in polovico vrednosti zapuščine, če je otrok pet ali več.

4 Kdo in koliko deduje, če razpolaganja za primer smrti ni?

Če oporoke ni ali ni veljavna, če dediči ne želijo ali ne morejo dedovati ali če ni pravice do povečanja deleža med dediči, se opravi zakonito dedovanje v skladu z zakonom.

V takih okoliščinah zapuščina po zakonu preide na potomce, prednike, sorodnike v stranski črti, pokojnikovega zakonca in malteško vlado. V tem primeru dedovanje temelji na načelu bližine razmerja, ki se določi glede na število generacij. Če pokojnik ne zapusti nikogar, ki bi bil upravičen do dedovanja, zapuščina preide na malteško vlado.

V primeru zakonitega dedovanja zapuščina ne preide na nikogar, ki je s prevaro ali silo pokojniku prepredil sestaviti oporoko in se zato šteje za nesposobnega ali nevrednega dedovanja.

5 Kateri organ je pristojen:

5.1 glede vprašanj dedovanja?

Malteška sodišča so splošno pristojna za odločanje v sporih v zvezi z dedovanjem. Razsodišče za delitev zapuščine ima posebno pristojnost v določenih posebnih okoliščinah, ko se dediči ne strinjajo o načinu delitve zapuščine.

Kadar ni nesoglasij ali sporov o dedovanju, v postopku načeloma sodelujejo notarji in odvetniki.

Katera koli zainteresirana oseba lahko tudi vložiti zahtevek pri civilnem sodišču (nepravdni oddelek) za izdajo odločbe o uvedbi dedovanja v njeno korist.

5.2 za sprejem izjave o odpovedi dediščini ali njenem sprejemu?

Sodni tajnik sodišča in notarji.

5.3 za sprejem izjave o odpovedi volilu ali njegovem sprejemu?

Sodni tajnik sodišča in notarji.

5.4 za sprejem izjave o odpovedi nujnega deleža ali njegovem sprejemu?

Sodni tajnik sodišča in notarji.

6 Kratek opis postopka za ureditev dedovanja v nacionalnem pravu, vključno z likvidacijo zapuščine in delitvijo premoženja (to vključuje informacijo, ali postopek dedovanja začne sodišče ali drugi pristojni organ na lastno pobudo).

Dedovanje se začne, ko se zainteresirana oseba obrne na notarja ali odvetnika in ta opravi poizvedbo, ali obstaja javna oporoka v javnem registru oziroma tajna oporoka na sodišču. Po tem postopku se uvede zapuščinski postopek, v katerem notar ali odvetnik ugotovi, kdo so dediči in volilnojemniki, ter jih obvesti o rezultatih poizvedbe. Premoženje se nato razdeli v skladu z oporočiteljevo oporoko. Če pokojnik ni zapustil oporoke, se premoženje razdeli v skladu z zakonom.

Če se s tem strinjajo vsi dediči, se lahko premično in nepremično premoženje proda, izkupiček od prodaje pa se razdeli med dediče v skladu z deleži, določenimi v oporoki.

V primeru spora, na primer glede pristnosti oporoke ali glede delitve zapuščine, lahko dedič, ki je sprožil spor, zadevo predloži prvemu senatu civilnega sodišča ali razsodišču za delitev zapuščine.

7 Kako in kdaj postane posameznik dedič ali volilnojemnik?

Dedovanje se uvede s smrtjo ali dnem, ko odločba o razglasitvi osebe, katere zapuščina je predmet dedovanja, za mrtvo zaradi dolge odsotnosti postane pravnomočna.

Nikomur ni treba sprejeti dediščine, ki mu pripada. Dediščina se lahko sprejme izrecno ali molče. Dediščina se sprejme molče, če dedič opravi kakršno koli dejanje, ki nakazuje, da namerava sprejeti dediščino, izrecno pa, če v javni listini ali zasebni pisni listini sprejme status dediča. Nasprotno pa se ne more domnevati, da se je dedič odpovedal dediščini.

V primeru volila ima volilnojemnik od dneva oporočiteljeve smrti pravico od dediča zahtevati, naj mu izroči v last in posest predmet, ki mu ga je oporočitelj zapustil kot volilo.

8 So dediči odgovorni za dolgove pokojnika, in če je tako, pod katerimi pogoji?

Da, dediči so odgovorni za pokojnikove dolgove v deležu in na način, ki ga določi pokojnik. Če pokojnik umre brez oporoke ali če ne določi razdelitve dolgov, dediči dolgove plačajo sorazmerno s svojim dednim deležem. Vsak dedič je osebno odgovoren za dolgove, ki izhajajo iz zapuščine.

Če ima kateri od dedičev premoženje, obremenjeno s hipoteko za zavarovanje dolga, je v zvezi s takim premoženjem odgovoren za celotni dolg. Če je en dedič zaradi take hipoteke plačal več, kot je njegov delež skupnega dolga, ima pravico od drugih dedičev zahtevati nadomestilo do višine njihovih deležev.

9 Kateri dokumenti in/ali informacije so običajno potrebni za vpis nepremičnine?

Zakon o dedovanju ne obvezuje dedičev k registraciji nepremičnega premoženja, ki so ga podedovali. V skladu z zakonom o dajatvah za dokumente in prenose (Duty on Documents and Transfers Act) pa morajo osebe, ki dedujejo nepremično premoženje, v javnem registru registrirati izjavo o pridobitvi z dedovanjem (*causa mortis*). Ta izjava vsebuje datum, podatke o pokojniku in dediču/volilojemniku, datum in kraj smrti, opis podedovanega premoženja, pravni naslov za prenos, vrednost nepremičnega premoženja, kraj, v katerem je bila izjava podana, ter podpis izjavitelja in notarja.

9.1 Je imenovanje upravitelja obvezno ali obvezno na zahtevo? Kaj je treba storiti, če je obvezno ali obvezno na zahtevo?

Imenovanje upravitelja ni obvezno.

9.2 Kdo lahko izvrši pokojnikovo razpolaganje za primer smrti in/ali upravlja s premoženjem?

Dedič ali izvršitelj oporoke.

9.3 Katera pooblastila ima upravitelj?

Upravitelj ali izvršitelj oporoke sestavi popis zapuščine. Izvršuje in uveljavlja pravice, ki izhajajo iz zapuščine, tako da odgovarja na morebitne sodne zahteve zoper zapuščino, upravlja – na podlagi obveznosti deponiranja – vsa denarna sredstva, vključena v zadevno zapuščino ali prejeta pri prodaji premičnega ali nepremičnega premoženja, ter obvešča zadevno osebo.

10 Kateri dokumenti, ki dokazujejo status in pravice upravičencev, se običajno izdajajo po nacionalnem pravu med postopkom dedovanja ali ob koncu postopka? Ali imajo dokazno moč?

Načeloma se status in pravice upravičenca ne dokazujejo z izdajo dokumentov, saj se dediščina samodejno prenese ob smrti. Vendar se lahko zainteresirana oseba obrne na civilno sodišče (nepravdni oddelek), če želi zahtevati uvedbo dedovanja v svojo korist.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 15/12/2020

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.